

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 5 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr. — de două ori 12 cr. — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Nr. 2299 Scol.

Cătră toate oficiile protopresbiterali și parochiali din arhidieceza gr. or. română a Transilvaniei.

Observându-se, că prescripțiile Normativului scolar din 1882 în privința întregirii stațiunilor învățătoresci nu se împlinesc întocmai din partea unor organe scolare, și de oarece din această împrejurare provin multe inconveniente daunoase pentru învățământul popular, se ordina în acest merit următoarele:

1. Nice un învățătoriu, definitiv ori provisoriu, nu poate părăsi postul seu, și nu poate concurge la altă stațiune fără de a fi renunțat la acela cu cel puțin o lună înainte de finea anului scolar curent conform dispozițiunii §-lui 82 din Normativul scolar dela 1882.

Abdicerea dela stațiune e de a se așterne în scris la oficiul protopresbiteral, ear acesta are a atesta urmata abdicere prin un certificat oficial, pe care învățătoriu concurând la alt post va ave a-l aclude cererei concursuale.

2. La cazul de atare abdicere din partea învățătorului, comitetul parochial e datoriu fără amânare, și cel mult în 8 zile dela încheierea anului scolar, să publice concurs pentru altă întregire. Neurmând aceasta din ori ce cauză, protopresbiterul va purcede conform §-lui 76 punct 4 al Normativului, și va escrie la cas de lipsă din oficiu concursul.

3. Toate stațiunile provădute cu suplenti instituiți prin denumire, sînt a se privi de vacante cu finea anului scolar, și a se întregi prin alegere coкурсuală.

4. La escrierea concursurilor sînt a se observa strict cele prescrie în §. 76 al Normativului. Mai ales vor ave oficiile protopresbiterali a îngriji sub strictă responsabilitate, ca concursurile să se escrie pre tot locul, unde e de lipsă, și anume în termenul ficsat în citatul §. punctul 3. și 4.

5. De oare ce sinodul arhidiecezan în sesiunea din 1883 a normat salariile învățătoresci în modul următoriu: a) în comune bisericesti până la 50 de familii cu minimul de 150 fl.; b) dela 50—70 de familii cu minimul de 200 fl.; c) dela 70—90 de familii cu minimul de 250 fl.; d) cu 90 și mai multe familii cu minimul de 300 fl. — în cari sînt a se computa și valorile naturalilor (bucate, folosirea de pământuri, venite cantoralii ș. c. l.), organele noastre scolare au a stărui cu tot deadinsul, ca sa-

lariile să se amelioreze pretotindeni conform acestei norme sinodali. În special nu e de a se admite escrierea de concurs la nici un cas, dacă salariul învățătoresc nu ajunge nice la minimul de 150. fl.

În privința alegerilor de învățător sînt a se observa strict prescripțiile în acest merit ale Statutului organic și ale Normativului. Mai ales:

a) E de a se convoca și presida sinodul electoral de cătră protopresbiterul tractual (§. 13 stat. organic).

b) Înainte de sinod e a se consulta și combina de cătră comitetul parochial cu protopresbiterul tractual lista candidaților cari au concurs la postul de învățătoriu (§. 23, punct 6 stat. org).

c) În privința terminelor pentru efectuarea alegerii și subșternarea actelor electorali la consistoriu, sînt a se observa strict prescriesele din §. 77 al Normativului.

d) Actul electoral e de a se așterne complet la consistoriu, alăturându se mai ales lista de candidare statorită de comitetul parochial, care va conține următoarele rubrici: a) numele, locul și ziua născerei; b) studiile percurse; c) anii de serviciu învățătoresc; d) dacă e membru sau nu e membru la institutul regnicolar de pensionare.

Alegerile de învățătoriu efectuate cu ori ce abateri dela cele ordinate prin acest cerculariu, se vor anula din oficiu, și culpabilii vor fi urmăriți pe cale disciplinară.

Dat din ședința consistoriului arhidiecezan ca senat scolar, ținută în Sibiu la 10 Maiu, 1884.

Nicolau Popea m. p.,
archimandrit și vicariu arhiepiscopesc.

Nr. co.sist. 1313 pl. 1884.

Cerculariu

cătră on. membri, clericali și mireni, ai sinodului ordinariu și extraordinariu-electoral — al protopresbiteratului greco-oriental Cămpeni.

Făcându se din partea Ven. Consistoriu arhidiecezan, în sensul legilor bisericesti, dispozițiunile de lipsă pentru întregirea definitivă a postului de protopresbiter al tractului Cămpenilor, și conferindu-mi-se mie prin ven. hotărîre consistorială dto 12 Martiu a. c. Nr. 1313 plen. onorifica misiune, de a convoca și conduce sinodul protopresbiteral imulțit pentru alegerea de protopresbiter al acelu tract: am onoare a convoca prin aceasta, în sensul instrucțiunii respective, pre on. membri ai sinodu-

lui protopresbiter al Cămpenilor, ordinariu și imulțit, preoți și mireni, la sinodul electoral, ce se va ținè Joi 31 Maiu (12 Iuniu) a. c. la 11 oare a. m. în biserica noastră din Cămpeni, pentru alegerea de protopresbiter al tractului Cămpenilor, ear pre on. membri ai comitetului protopresbiteral, preoți și mireni, la ședința de preconsultare, prescrișă în lege, pe 30 Maiu (11 Iuniu) a. c. la 4 oare d. a. în sala cea mare a scoalei noastre din Cămpeni.

Sinodul electoral se va începe cu cultul dumnezeesc, ce se va celebra în ziua alegerii la 8 oare dimineața în biserica noastră din Cămpeni, și după terminarea aceluia va urma întrunirea sinodului.

Sibiu, 15/27 Maiu 1884.

Zachariă Boiu jun. m. p.,
comisariu consistorial.

Sibiu, 16 Maiu 1884.

În timpurile din urmă am constatat mare ferbere în presa maghiară dela noi, și fiindcă presa manifestă sentimentele unui popor, tragem concluzie că: mare ferbere va fi domnind în partea preponderantă a concetățenilor nostri maghiari.

Cestiunea principală care a produs agitațiunea și ferberea este cestiunea română. Și aici au contribuit multe de lucrul a ajuns în stadiul de dezvoltare de acuma.

Repetiția nu strică, și fiind ea provocată, este în parte și justificată. Ne vom opri deci la cestiunea română, ca să ne clarificăm odată pentru totdeauna.

În numărul 53 al Țării noastre am Țis că problema de asimilare rectius maghiarisare cu forța este utopie. O repetăm. Este utopie a mai crede că noi ne vom desnaționalisa, este utopie a mai încerca cu utopiile în direcțiunea aceasta. Ori ce acțiune în această direcțiune provoacă reacțiune din partea noastră, și reacțiunea noastră, justificată fiind ea, în efectele sale se arată mai eficace.

Vrem să trăim aici ca români, să ne dezvoltăm ca români, și să murim ca români.

Eată în câteva cuvinte Țis totul. Se nasce acuma întrebarea: este dată posibilitatea ca noi pe pământul unde ne-a lăsat Dumnezeu, să putem trăi ca români? Este dată posibilitatea ca noi, păstrându-ne individualitatea noastră națională să ne dezvoltăm ca români cu limba noastră, datinele și nărvurile noastre, și acestea să le transplantăm intacte și în fi fiilor nostri?

FOIȚA.

Învățământul muzicii.

Cu câțiva ani în urmă, ne spune „La Ville de Paris” din 5 Maiu, acel care ar cerut să se introducă în programa instrucțiunii primare, primele principii ale artei de a vorbi sau de a ceti bine, și ar fi atras aspra muștrare că încearcă să întreprindă o lucrare dăunătoare tineretii.

Arta de a vorbi bine, ar fi părut în adevăr care nefolositoriu și unele persoane — cari se măguleau că sînt cunoscătoare în materie — n’ar fi lipsit de a striga că nu e vorba în realitate decât de un curs de declamațiune, care ar fi avut drept rezultat de a distra pe elevi dela studiile lor adevărate. Să ne ferim, ar fi Țis aceste persoane, de a împinge pe tineri să mărească numărul actorilor.

De asemenea întru cât privesc gimnastica. Esista ea în mod serios prin scoli nainte de 1870? La ce ar fi servit aceste exerciții cu scop de a desvolta puterile tinerilor? Densii puteau să-și întrebuițeze timpul pentru a ajunge altceva nu saltimbanci și luntrași.

Dar în scurt timp lumina trebuia să se facă în spirite, căci încercarea fusese prea crudă pentru a nu provoca o reacțiune serioasă.

Din momentul când spiritele se întorceau spre instrucțiunea națională pentru a găsi mijloacele de a contribui la ridicarea patriei, trebuia ca neajunsurile instrucțiunii noastre să se arete în toată golițiunea lor.

Fie-care credu necesar se cugete asupra acestei cestiuni.

Dar spuneau unii, tinerii dvoastră, pe care-i dechiarăți atât de instruiți, nu sciu nici să cetească într’un mod lămurit, nici să vorbească înaintea unui auditoriu ori care, ori cât de binevoitoriu ar fi. Ce învață ei la școală?

Dar tinerii dvoastră sînt departe de a fi cu toții viguroși, mlădioși și destoinici de a deveni nesce soldați, când îi veți chema sub drapel. V’ăți îngrijat de educațiunea lor fizică?

O asemenea stare de lucruri nu putea să fie fără remediu. Inițiativa nu lipsi. Astăzi lucrurile au apucat pe o cale bună.

În adevăr, nu numai că vedem figurând în programe, cetirea expresivă și gimnastica, în numărul materiilor obligatorii ale învățământului, dar încă constatăm în fie-care Ți, aplecarea din ce în ce mai mare pe care opiniunea publică o are pentru aceste două ramure de învățământ fie cu ocaziunea pe

treccerilor literare atât de interesante atât de folositoare fie când e vorba de formarea batalioanelor scolare și de crearea societăților de gimnastica fie de exercițiile militare și de topografie.

Dar nu numai atât; mai esista o ramură de învățământ care trebuia să-și ea rangul ei legitim și să câștige favoarea publică. Voim să vorbim despre învățământul cântării.

Cu această ocaziune, administrațiunea preocupată de a asigura acestui învățământ toată însemnatatea sa, trebuie să supună consiliului superior al instrucțiunii publice o colecțiune de documente în scopul de a regula programele de urmat în scoalele normale de institutori și institutoare.

Un apel, de altminteri fusese adresat mai înainte cătră diferite persoane cunoscute prin zelul și competența lor specială.

Noi am cetit diferitele rapoarte asupra învățământului muzicii, care au fost prezentate de dnii Saint-Saens, Bourgault, Dacoudray, Gustave Chaudet, Mercadier, Danhauser, Dupaigne și Armand Cheve.

Toate aceste lucrări, deși se deosebesc în mijloacele lor de acțiune, au un scop comun de atins: respândirea gustului muzicii.

Studiul musical a fost deci și densusul aparat. Muzica nu mai e lăsată la o parte și nu mai e considerată numai ca o artă de plăcere (art d’agrément).

Noi am  is c a în patria noastră ne este dată possibilitatea,  i aceasta pe cale pacinică, între barierele constitu iunii patriei noastre.

 n această convingere a noastră între împregiurări de tot critice am primit greua sarcină de publicisti,  i combin nd interesele noastre speciale rom nesci cu cele generale a le patriei mame ne-am pus pe lucru.

Convingerea noastră a fost  i este, că noi putem trăi fr tesce în patria noastră. Convingerea noastră este că noi trebuie să trăim fr tesce în patria noastră, interesul nostru bine  n eles o pretinde aceasta.

Am recunoscut  i recunoa em că tare ne-am înstreinat unul de altul.  i noi am recunoscut că dacă se poate lăuda cineva, că el a contribuit la această înstreinare, apoi de bună seamă neofitii dela presa maghiară se pot f li pentru meritele neperitoare c stigate pe acest teren.

 n clar odată cu noi  n ine,  i cu incurcata noastră situa iune, am început a căuta firele comune, cari ne conduc pre to i la activitate comună în interesul general al patriei.  n modesta noastră activitate am observat la presa maghiară o  nc p t nare ne mai pomenită,  i lipsa totală de sinceritate  i dreptate.  n luptă cu aceasta a trebuit să ne apărăm pozi ia fa a cu vehemente atacuri ale presei române, atacuri, cari cu at t ne păreau mai dureroase, cu c t prin ele se sl biau în mod sim toriu legăturile noastre interne, la cari trebuia să reflectăm, voind a impune  nver unatei presse unguresci.

Am ajuns deci între două focuri. Presa maghiară condusă de un  ovinizm fanatic lucra  i lucra pentru totala ruinare a patriei. Condu  de utopii, agiteaza necontentit  i contrurb  pacea cetătenilor.

Ca agitațiunea să fie sus inut , presa română în apărare se  inea pre un nivel cu cea maghiară.

Ac iunea era egală în vigurositate pe terenele vorbelor.  i noi dacă s'ar mărgini lucrul numai la vorbe, n'am fi avut  i n'am avea nimica de  is. Dala vorbe trec m însă la fapte. Noi am ramas cu vorbele,  i ceialal i cu puterea în m n   i au urmat drumul.

Am v du  că for ele nu ne sînt egale,  i voind să oblicim calea pentru un *modus vivendi* ne am espus la loviri din abele p r i.

Cu ai nostrii u or ne împăcăm.

Se stăm deci de vorbă cu presa maghiară.

 n  inuta ei ea ne-a documentat că noi aici nu putem trăi ca români. Principiele false propagate de presa maghiară s nt îndreptate contra individualit ii noastre naționale. Maghiarisarea cu for a  i prefacerea statului nostru din stat istoric polyglott în stat unitar na ional maghiar, dacă e vorba să aibă efect  i să ducă la roade pip ibile, se poate face numai prin cură radicală.

Acestea s nt experien ele noastre.

Pe basa acestora v du nd cravalurile junimei înscenate în Cluș;

v du nd  mpertinenta calumniare la adresa na iunii române  i perspectivă ce i se face prin cea mai proaspet  floare maghiară — „bitofa vir ga“ mai  nt i am redus lucrul la basaconii copil resci  i am condamnat  ovinizmul în ambele tabere.

La locul al doilea a urmat presa.  i ea în gra iosit i nu s'a arătat mai pre jos ca junimea. Fără osebite de colorit de partidă toate  iarele au

t b rit asupra noastră cu clevetiri  i înjurături proprii clu enilor. Lucrul nu s'a mărginit numai la at ta. Guvernamentalul „Magyar-Polgár“ aplaudeaz  fără scrupuli de constiin . Am fi trecut  i peste aceasta, însă pressa maghiară nu s'a mărginit la at ta. Ea a provocat prounguri d'n toată  eara să facă ca  i b e ii din Cluș.

Bine, am  is noi. Această este revolu ie în toată forma. Dacă cu binele nu pot ajunge oamenii la utopii, cu reul cu at t mai puțin.  n acest cas de revolu ie românii din Cluș se vor trage spre mun i, ca să deie navală cu mo ii. Problema maghiaris rei se va deslega deci pre această cale radicală  i cine va r m nea pre urmă, va închide u a după sine.

Stadiul cel mai nou este următorul.  iarele maghiare au t b rit asupra noastră. Mai  nt iu „Pesti Naplo“, după el „Magyar Polgár“ — câte vor mai fi fost t b rind — noi nu scim.

„Telegraful Roman“  i a uitat de chemarea sa: *mert azt mondja hogy a magyarosit s problem ja agyr m l v n, most m r nem marad egy bb h tra mint ezt radicalis modon megoldani,  s azut n a ki utolj ra marad (t. i. magyar  s român k z l), az maga után befogja csapni az ajt t* — Pesti Naplo 25 Maiu Nr. 144. Pe românesc. Fiindcă problema maghiaris rei este utopie, n'avem încătrău, ci trebuie să o deslegăm pe cale radicală — apoi cine va r m nea pe urmă, închidă u a după sine.

„Telegraful Roman“ este  iaru românesc, luptă pentru poporul românesc,  i pe calea modera iunii crede că ajunge la rezultatele  intite de  iarele române în genere. Chemarea  iarului nostru nu este după cum cred  iarele maghiare de a tăcea în fa a fantasmagoriilor lor copil resci.  n fa a pericolului vom vorbi totdeauna cu b rb tie  i nu ne vom da la o parte în ziua necazului.

Vrem se fim chiarifica i odată pentru totdeauna.  n condi iunile date vrem să trăim ca români  i să ne dezvoltăm ca români.  n opo i ie cu celelalte  iare române, noi credem că p sind activ  i în parlament, mai cu efect ne vom putea desvolta. Dezvoltarea noastră însă va fi românească, deocamdată între împregiurările date pe basa legilor esistente. Aceasta însă o voim în liniste, în pace, în fr t iatate. Aceasta este chemarea noastră,  i to i c ti provoacă revolu ia, s nt contra noastră, contra ordinii în stat,  i contra lor  nsu i.

Maghiarisarea e utopie  i cine umblă după utopii, după utopii umblă.

Revista politică.

Deputa ii dietali părăsind capitala s'au  mpr  tiat prin  ear ,  i fac rapoarte despre activitatea parlamentului unguresc în sesiunea trecută.

Noi n'am fost reprezenta i în parlament,  i din acest motiv nu putem vorbi despre darea de seamă a deputa ilor nostri. Despre streini nu vom  ice multe, căci ei încă nau fost cu considera iune cătră noi.

Se poate că preste trei ani vom fi în plăcuta pozi iune de a scrie altcum.

Pe 5 Iunie se va convoca dieta Croa iei. Se dă cu socoteala, că ea va putea lucra în pace,  i nu se vor mai ivi scene, cari se provoacă disolvarea parlamentului. Dintr'alte Starcevicianii s'au recules ear i, în lunile trecute s'au restaurat bini or

 a  că ne putem a tepta la scene Starceviciane fără mari  ngrigiri.

 n Serbia spiritele sau domolit.

Noi scim că după o rescoal  înecată în s nge de comun domnesce tăcere absolută. Focul înecat cu for a brută arde neobservat în spuză,  i d nd de materie combustibil  izbucnesc din nou.

A a stăm cu parlamentul Serbiei. Mutat din reziden a  erei parlamentul lucra mai fără rezervă. Acte de violen a nu am cetit până acuma. Unui deputat mai  ndr sne  i sa detras cuv ntul  i i s'a dat o lec iune patriotică. Aceasta o putem privi de bun început.

Fiind odată între slavi, r m nem tot la slavi. Mi c rile unioniste din Rumelia orient l  devin tot mai pronun ate. La acestea se reduce  i alian a statelor balcanice proiectată nu de mult. D'numirea noului guvernator se consideră de succes al politicii rusesci,  i nu fără cuv nt.

Poporul bulgar  i cel din ambele Rumelii  i până în ziua de astăzi e predominant de idea confesională,  i Rusia este mod lul ortodoc ilor slavi. Legătura ierarhică cu patriarcatul din Constantinopole dispare pe  i ce merge  i în locul ei păşesc tot mai pronun at bisericile autonome naționale, cari numai în legătură dogmatică mai reflectează la Constantinopole.

Legăturile de s nge  i identitatea confesională — ajutate de păcătosul de separatism  i  ntoleran a grecească — nu sînt a se desconsidera în procesul politic al statelor din peninsula balcanică. Drept aceea noi nu desconsiderăm nervositatea politiciilor unguri în fa a politicii rusesci.  i aceasta nervositate nimica nu perde din actualitatea sa prin  nv lm şea politică dela noi cu „idei de stat“  n chipuit   i nerealisabil ,  i stat unitar în noianu de popoar  — cari ca mic oas înnoată cu mare st ng cie în marea semin iei slavice.

Situa iunea încordată u or se poate schimba în încăierare,  i noi scim că dacă va fi scris în cartea sor ei, să ne  nc ier m,  i în urma ei, să fie lipsă de  mp ciuitoriu, ce soarte ne a cept  după împăciuire.

Despre Rusia încă poate fi vorbă

 n  ilele din urmă nihilistii d nd semne de via a, au pus în ferbere formidabila poli ie din Petropole. Nihilismul din Rusia are mare asemănare cu  erpele din poveste. Dacă i taie omul un cap răsar trei.

Nu s ntem amicii revoluțiunii,  i nu vom scusa în veci aplicarea for ei brute usitate în s nta Rusie.

Cu toată ortodoc ia noastră trebuie să constatăm că despotismul nasce martirii,  i pe morm ntul lor se înaltă  i f l ie cu demnitate stindardul libert tei.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

De l ng  F g ra , 13 Maiu 1884.

 eara oltului

Para focului,

 ar  de ocară,

.....!

( ical  românească tare l pit ).

Dle Redactor! Multe împregiurări me fac a lăsa, să izbucnească din peptu-mi caracteristicile cuvinte de mai sus.  eara oltului! frumos nume dar  i mai frumoasă regiune! De o parte b tr nii  i giganticii Carpa i, de altă parte

Astfel se exprimă d. Georges Gu roult, publicist, în interesantul raport prezentat în numele comisiunii c nt rei, arta care e mai destoinic  decât ori care alta pentru a esprima emoțiunile colective  i poporare.

 n acest sens, muzica joacă un rol, din cea mai ad nc  anticitate, în ceremoniele naționale  i militare, în cultul tuturor religiunilor, ori de câte ori într'un cuv nt e vorba de a se traduce sim tementele variate ce st p nesc pe un mare număr de oameni în acela  timp.

Dar patria este  i d nsa o religiune, care are sfin ii, eroii, martirii sei, care are sacrificiile, riturile, cultul ei solemn. Fie că e vorba de a se merge la luptă, seau d'a se celebra o aniversară glorioasă, muzica apare ca „instrumentul necesar“ pentru a esprima emoțiunile patriotismului, instrument a căruia putere ne a fost dovedită de cătră Germania, de vre-o  apte-deci de ani încoace. E un adevăr devenit banal că unitatea germană a început nu prin c ntece ci prin coruri, în care cei mai mari poe i  i cei mai mari musican i se asociau pentru a da o formă sensibilă  i artistică iubirei de patrie, urei pentru du mani“.

Consecin a cea mai însemnată a acestei considera iuni generale a fost de a se recunoa ce necesitatea cre rei, în Franca, a unor coruri musicale  i

corale, din care germanii au sciut să tragă a a de mari foloase.

De aceea comisiunea pentru c nt,  ns rcinat  să întocmească un proiect de program  pentru studiile musicale, a ot rit să recurgă la nisce mijloace în adevăr practice.

Mai  nt i, a propus ca  nv ţ m ntul c ntului să devină obligatoriu în toate scoalele primare,  i pus la nivelul progreselor realizate în pedagogia generală, a a  nc t să se scurteze pe c t se va putea mai mult timpul consacrat studiului material, gramatical, pentru a  ice astfel, al muzicii.

Apoi, s'a propus de'a se întroduce, chiar în scoala primară, ceea ce s'ar putea numi  nv ţ m ntul bucăţilor alese, clasice, sim ţem ntul nuan elor, a a  nc t să se  nspire elevilor gustul  i deacă e cu putin , pasiunea muzicii.

 n fine de a se asocia muzica,  nc t se va putea mai mare grad, în toate evenimentele mai de căpetenie ale vie ei naționale  i locale.

Dar nu e de ajuns de-a se pune bazele unui  nv ţ m nt, mai trebuie încă ca acest  nv ţ m nt să fie pus în m nile unor oameni capabili de al face să producă rezultate bune.

De aceea vedem cu plăcere că d. Dupaigne recomandă în raportul seu, să se ocupe mai  nt i cu scoalele normale primare, căci aceste scoli s nt

destinate se producă marea majoritate a personalului  nv ţ m ntului.

Este deci de neapărată nevoie de a se face cea mai bună alegere putincioas  întru c t priveşte maiestrii  ns rcina i cu aceste cursuri normale.  n această privința, s'a emis unanim părerea ca profesorul însărcinat în mod special cu  nv ţ m ntul c ntului în fie-care scoală normală, să fie pus pe acela i nivel cu ceialal i profesori  i prin urmare prev du  cu aceea i leafă în buget  i acela i foloase materiale.

Aceasta este neapărat un mijloc sigur pentru a se înlesni recrutarea unor buni învăţători  i a face să dispară neegalitatea de situa iune, care exista din nenorocire în momentul de fa a.

Esist  un mijloc pe care-l semnalează d. Danhauser, acela de a se  ntrebuin a femeile ca profesori speciali. S'ar putea completa  i spori poate, efectivul personalului.

Eacă o măsură, care ar trebui să fie aplicată cu am ndou  m nile, căci printr nsa s'ar putea deschide femeilor o nouă carieră  i s'ar corespunde astfel unei necesit i morale  i filantropice a epocii noastre.

Dar, pentru a asigura dezvoltarea  nv ţ m ntului muzicii, trebuie să ne desbar m de vechile prejudec i, care au paralisat mult timp bunele  n en iuni ale legislatorilor.

lina apă a oltului, preste care — coline cu coaste abdușe de vițe viuifere; apoi cristalinele riulețe, ce împreună, ca tot atâtea fire, vârful Carpaților cu albia Oltului, printre acelea în fine pe verdeța întinsă — numeroase puncte întunecate, ce le formează multele comune locuite de români! Eată tabloul ce te înveselește și te face să-l aduci în asemănare cu grădina lui Adam! S'ar crede doară, că e prea esagerat? Din contră! Frumusețea Paradisului n'a oferit decât desfătare. Locuitorii lui i-a întunecat splendoarea! Panorama țării Oltului te desfată. Punctele întunecate îți înădușesc desfătarea. Asemănarea dară nu este falsă. Mult foarte mult ar trebui să se scrie, dacă s'ar scrie toate, câte ar putea servi spre argumentarea aserțiunii de sus; câte s'au scris până acum întrecutul cel mai apropiat, încă nu întăresc nimica contrar cu aceasta. Poporul, masa ne trecută prin scoala de păpușerie a vieții, ce caracterizează societatea omenească de azi, poporul, ție e primitiv dar bun, el se lasă ușor înduplecat la aceea, ce e nobil și folositoriu; durere însă, că pe lângă cărările nobilului și frumosului calcă multe cărări, cari îl duc la abisul ruinei sale. Vina la aceasta cine o ar atribui oare lui însuși? Nu sunt chemați oare alții, cari să-l conducă? Apoi dacă conducerea e așa precum este, — responsabilitatea urmărilor cade oare pe cel condus s'au pe conducătorii? Cumcă conducătorii poporului sunt preoții și învățătorii, aceasta nu o poate trage nimenea la îndoială. Ce e drept, sunt și juđi și notari, dar aceștia sânt organele guvernului, cari nu pot face totdeauna aceea, ce ar să și ar vrea. Câte un proprietar mai luminat — ca corbii cei albi. Se poate vedea așa dară că toată sarcina conducerii cade pe preoțime și pe învățătorime — „lumina lumii și sarea pământului.“ Cum stăm cu preoții? Când ție, că dacă sânt 4—5 preoți, cari să și cunoască înalta dar greaua sa chemare, aceasta am țis mult. Unul dintre aceștia îl înmormântăram numai în septămana espirată tocmai în cea mai viguroasă viață. Între pușinii preoți vrednici, de cari avem pe aici, se număra și Păr. Iacob Urdea, care ne-a părăsit. Las, că preoții noștri de aici au puțină pregătire de scoală, dar după ce intră în viața practică, crede cineva că se mai ocupă cu vre-o „buche-ađi-ba“? Doamne ferește! Totul, ce face, este ca să se cugete la inventarea unui număr cât se poate de mare de isvoară de venit; ceea ce — vorbind drept — nici nu li se poate lua în nume de rău, căci ei n'au nici un venit sigur ci numai acela ce și-l caută ei înșiși. Pe această cale însă se îndărjese poporul astfel, încât nu i mai dă Popii nici aceea ce e datoriu să-i dea. Spre ilustrarea celor țise să-mi fie permis citarea unor cazuri concrete. Pe drumul țării nu departe de Făgăraș în comuna D. funcționează un preot în etate mijlocie; el are doi fii, cari — dacă nu me înșel — amândoi sânt trecuți prin gimnaziul inferior, ba unul e trecut și prin teologie acum numai de scurt timp, acesta funcționează și ca învățătoriu. De un șir bunicele de ani încoace — trebuie să permit, că în afacerile mele de negoț sânt silite a percurge de foarte multe ori drumul Făgărașului într-o parte și într'alta — de câți-va ani, ție, aducea posta regulat între altele și un „Telegraful Roman“ cu adresa „Oficiului parochial . . . în D., aceasta adresă însă nici odată nu vedea casa Părintelui, nici a învățătorului dar cu atât mai puțin a cancelariei parochiale, sau scolare — dacă există și de acestea — nu, căci Părintele autorisase pe dl notariu care are locuința în comuna vecină, ca să-l oprească și să-l cetească, căci lui și așa nu-i trebuie. De unde să-i trebuiească dsale sau fiilor dsale, căci lucruri de acestea doar le fac distracție dumnilor! Distracție dumnilor, constă în altceva a tatălui și a fiului celui mai mic în economie și în alte futreprinderi, ear a fiului celui mare — a teologului — în cărușit, ear lumea din afară de d-nialor poate muri ori trăi, tot atâtea. Aci se mai asceaptă oare, ca aceste lumini să și îmbogățiască capitalul spiritual așa, ca lumina să devină mai limpede și mai intensivă spre binele și fericirea celor, ce se luminează? Astăzi — așa cred — că nici nu au prenumerat „Tel. rom.“, dar alte foi cu atât mai puțin.

După cum a observat o, d. Dupaigne, auđim spunându-ne un eori că țrogresele repeđi, făcute întru cât privesce musica de cătră cutare germani, cutare isaliani sau chiar francesi, erau datorite faptului că ei se născuse c'un instinct musical.

Aceasta e o prejudecată. Totul atărnă, și institutorii o sciu mai bine decât ori-cine, de impresiunile primite în timpul copilăriei.

Aceasta este deci punctul de căpetenie. Trebuie numai decât să se înceapă învățatul cântului în copilărie. N'avem de cât să deprindem pe copii cu musica, dela vârsta de 3 ani, dacă putem.

Când copii vor ajunge la nouă sau la țecele ani, ast-fel pregătiți, în cursurile mijlocii și superioare, ne vom minuna când vom vedea cât de mult s'a format gustul lor și cu ce succes ei vor putea primi atunci adevărate lecțiuni de musică. Atunci va fi mai cu seamă în orașele mari, de a se face apel la un profesor special având o educațiune clasică serioasă.

„Românul“

Dacă facem încă doi pași spre Sibiu, dăm de altă comună, unde mulți din popor au declarat Părintelui, că nici la ispedenie nu vor a da față cu densusul, căci prea pofitor și vitreg este față cu fii sei sufletesci. Tot din incidente de această natură trăiesce în disharmonie și cu numeroasa inteligență din loc de națiuni și de confesiuni streine astfel, încât la sfințirea scoalei de stat a fost desconsiderat preferindu-se mai bine altul strein pe lângă preotul catolic, care impregiurara a făcut, ca să se invite în locul lui, protopopul. „Tel. rom.“ și aici era prenumerat mai nainte numai de rușine — ca să nu ție de frică — dar se alege când se deschidea, să se cetească. Astăzi numai aduce posta de acolo nici un țiar decât numai pentru veteranul și vrednicul paroch Făgărașan dintr'o comună învecinată. De aci mai departe, în alte comune, nu difer întru nimica impregiurările cu cele de mai sus, ba în comuna S. unde nu e numai un preot ar trebui, precum a scos Christos pe neguțătorii din biserică așa să se scoată oamenii bisericeii din . . . crășmă. Aceștia sânt toate din drumul țării, pe unde mai circulează oameni din lumea largă; ce va fi însă pe sub munte, mai aproape de pădure?

Cât pentru învățătorii, aceștia cu excepțiunea câtorva, demni de toată considerarea, sânt de o pânză cu cel amintit mai sus din D. Conferențele învățătoresci pot servi ca barometru în privința aceasta.

Astfel sânt conducătorii poporului nostru de aici. Dacă mai sânt indiviđi inteligenți, cari se gereză de conducători apoi pe aceștia îi găsești numai în centru; dar chiar și aci nu te înalță sciri mai îmbucurătoare. Poporul espert din pățanii proprii ție — și nu fără cuvânt — „decât să te înșele un domn de român, mai bine me duc la unul strein, care și dacă te înșală, încai nu-ți v'ne așa cu greu ca dela cel de un sânge cu tine!“ — Eată în scurte cuvinte espesul intelectual al țerei Oltului! Să nu se creadă cumva, că paradisul nostru e lipsit de inteligență! Jerțe s'au adus foarte multe de cătră mulți părinți de opincă pentru ridicarea fiilor lor prin scoală; aceasta servese ca merit nedisputabil ottenilor. Ce întemplant însă a adus cu sine starea actuală a lucrurilor, de avem cu toate acestea foarte bușini fii de ai noștri cu scoală ca să aducă serviții poporului în al cărui sin a supt laptele prunciei, și a cărui viață o cunosc bine și prin urmare și servițiile aduse ar fi mai avantajoase, aceasta e o întrebare la care nu me încumet a responde. Destul atâtea cât este fapt constat, că toți aceia (de excepțiuni nu vorbesc) s'au așeđat pe airea, s'au împărșiat în toate părțile, unde și-au găsit pâne, ca să poată trăi. Bucurescii, Ploiescii și toată România, Ungaria, ba chiar și Transilvania, pretutindena dai de otteni — făgărășeni — toți oameni cu multă scoală de diferite branșe. Cunosc încă casuri, că chiar ađi există fii de ai mult cercatei noastre națiuni, cu studii universitare, cari în țeară streină nu pot merge, ca să și caute pânea de toate țilele de oare-ce i oprese condițiunile, prin cari au gustat și ei din stipendindii, în patria sa nu capetă post ci sânt siliți a ședeia acasă și a ței timpul perđut pela scoală. Eată dar că sinul țerei noastre nu poate încăpe pe fii sei, ci și dacă încape pe cineva, aceasta se întemplantă cu strein. — „Quae via vitae!“ Nu voui să me ating de cauzele ce condiționează această stare a vieții noastre de aici, căci ele în mare parte sânt prea cunoscute, sânt ușor de aflat. — Aceștia — pentru constatarea basei, după care am făcut asemnarea de mai sus. — Realitate adevărată, dar dură!

În fine — deși la părere în neconsonanță cu cele espuse — să-mi fie permis a aminti ceva și din politica ției. Alegerile dietali sânt la ușa; mișcările au început; candidați ca ploaia! În cercul Arpașului se vorbesce demult despre candidarea dlui I. Mețian, feciorul P. S. S. episcopului dela Arad și a dlui Iuliu Pușcariu un fiu al dlui Ioan Pușcariu dela Pesta. În favorul acestuia să ție, că a lucrat și lucră mult unchiul dlui Iuliu, avocat la Brașov, carele a dat sprigin în nișe afaceri judecătorești unor parțiculari — capi ai poporului — de pe aici, ca aceștia apoi la rëndul lor să-i întoarca servițiile. — Un tost deputat ales tot aici mai nainte — Benedek — încă a început a face curte oamenilor de influență ai poporului. De aici înainte să se înceapă frecerile și tumulturile! Oare acestea nu pot fi reduse și ele la starea lucrurilor atinse mai sus? Asceptăm timpuri mai fericite, sperăm în părinteasca îngrijire a Părinților noștri de sus!

Olteanul.

Orăștia în 12 Maiu 1884 v. Stimate dle Redactor! Asociațiunea transilvană pentru literatura și cultura poporului român, în adunarea sa generală din vara trecută ținută în Brașov, a decis în privința locului: ca procsima adunare să se țină în Orăștia.

În urma acesteia onorabilii oaspeți, întruniți cu acest privilegiu însuflețitoriu, la încheerea adunării, se despărșiră de drăgălașul Brașov, cu salutarea: la revedere în Orăștia. Atât de atunci.

Aceștia cuvinte măgulitoare pentru noi orăștienii, au fost de ajuns ca să ne escite la energie și activitate în așteptarea acestei rare dar scumpă sərbătore.

Și inteligența noastră din loc, conscie de datorința sa morală, impuse ei de simțul iubirei fră-

țesci, la invitarea dlui Dr. Tincu, încă în 11 No-vembre an. tr. s'a întrunit în o conferență, în care s'a consultat asupra pașilor ce ar fi să se întreprindă, cu privire la pregătirile de primire pentru Asociațiune.

În linia primă și-a ales un comitet esecutiv, constatătoriu din 15 membrii și anume: Dr. A. Tincu, S. Pop, Dr. I. Mihu, Dr. St. Erdélyi, I. Mihu, G. Baci, I. Lăzăroiu jun., I. Branga, P. Juran, S. Corvin, N. Trifu, G. Vințan, V. Pop, G. Brașovean și Vasilie Bologa.

Acest comitet constituindu-se și-a ales de președinte: Dr. Tincu, v. președinte I. Mihu, cassariu. Dr. St. Erdélyi, secretariu. Vasilie Bologa.

Din însărcinarea acestui comitet dle Redactor, am onorul a ve comunica următoarele detaiuri referitoare la pregătirile ce și-a propus, și stăruie cu mână de fer, să le esecute.

Ca activitatea sa să fie mai intețitoare, și rezultatul dorit mai îngrabă realizabil, acest comitet s'a subimpărșit în deosebite secțiuni, avându-și fiecare resortul seu de activitate.

Întăiu și-a ales o comisiune, în persoanele dlor: S. Corvin, G. Baci, N. Trifu și G. Vințan, — pentru conscrierea și arangiarea cuartirelor în mod corespunđitoriu.

A doua comisiune, în persoanele dlor: Dr. Tincu, S. Pop, Dr. I. Mihu, Dr. St. Erdélyi, I. Mihu, P. Juran, Ioan Branga și Vasile Bologa, — pentru arangiarea pregătirilor necesare cu privire la o producțiune de concert musical.

A treia comisiune, în persoanele dlor: Dr. I. Mihu, Dr. St. Erdélyi, G. Baci, I. Lăzăroiu, V. Pop, P. Juran, I. Branga și V. Bologa, — pentru arangiarea balului.

Și în sfărșit a patra comisiune, în persoanele dlor: S. Pop, Dr. St. Erdélyi și G. Baci, — pentru îngrijirea pregătirilor necesare cu privire la o eventuală excursiune, la unul din locurile de însemnătate istorică sau din alt punct de vedere, din jurul Orăștiei.

Aceștia sânt direcțiunile luate de comitetul amintit în pregătirile sale pentru primirea Asociațiunii. Aceștia, prin cari el — între modestele impregiurări — a cugetat să corespundă în mod onorific așteptărilor esterne și să le facă o petrecere plăcută confrăților veniți din departare. Prin cari, credem noi, a fi informat pe deplin și on. public, despre cele întreprinse, cu privire la sərbarea celei mai frumoase festivități a românilor din Transilvania.

Asupra acestora vom mai reveni dle Redactor. Și în interesul cauzei, nu vom întârșia la timpul seu a ve da informațiunile necesare, chiar și despre succesele obținute.

Vasile Bologa,
secr. com.

Varietăți.

* (Concert). Domnul George Dima va arangia Duminecă, 1 Iunie a. c. st. n. concert în sala dela „Împăratul Romanilor.“

La concert va lua parte activă doamna Irena Nasta Constantinides, cunoscuta noastră pianistă din Brașov, domnul J. L. Bella, director de musică și Reuniunea română de cântări din Sibiu.

Începutul la 7 oare seara. (Programa în numărul viitoriu).

* (Avis). Cu privire la conferența electorală convocată pe Dumineca viitoare ni se trimite spre publicare următorul avis:

„Spre scire și conformare se aduce la cunoscința onoratului public, că în urma îngustimei spațiului intrarea în sala menită pentru conferență (otelul la „Împăratul Romanilor“) poate urma numai prelângă bilete de intrare ce să pot procura Sâmbătă în 19/31 Maiu dela 3—6 oare p. m. în localul casinei române (strada Măcelarilor, casa „Albina.“

În special pot intra în înșasi sala de ședință numai delegații aleși din cercurile electorali și raportorii țiarelor. (Bilete galbine).

În loge și galerii damele și persoane de distincțiune. (Bilete roșii).

Încăperile colaterale ale salei, cu intrarea prin curtea otelului, stau la dispozițiunea onoratului public. (Bilete vinete).

Bilete se dau odată pentru întreaga durată a conferenței, la intrare în sală sânt a se produce, dar nu se predau.“

Comitetul.

* (Convocare). Onorații membrii, cari compun comitetul central al „reuniunii învățătorilor gr. or. români din districtul Făgărașului“ anume: Daniil Gabor din Voila. Petru Debu din Șercăița. Petru Marhao din Galați. Ioan Roșca din Ungra. Ioan Bonea din Cincu mare. Iacob Oana din Părau.

Lazar Comșa din Mândra. Toma Știrbeț din Șulenberg și Ioan Popesc din Mateiaș, în sensul §-lui 18 din statutul sunt prin aceasta convocați a lua parte la a II-a ședință anuală a lor, carea se va ține în 23 Maiu a. c. st. v. la 10 oare dimineața în edificiul scoalei elementare ortodoxe din Făgăraș.

Obiecte de pertractat sunt:

Revidarea activității dezvoltată în prima adunare generală din anul acesta a despărțimentelor tractuali și aprobarea concluziilor acestora.

Statorirea materialului, ce are a se pertracta în a doua adunare generală din anul acesta a despărțimentelor tractuali.

Propuneri relative la înaintarea scopului reuniunii.

Făgăraș, 15 Maiu 1884 v.

Vicentiu Grama,
președinte.

Nicolau Aron,
secretariu.

* (Maial). Ni se scrie din Zernești. Eri (13 Maiu a. c.) s'a ținut maial cu elevii și elevele scoalei din Zernești în pădurea regească de acolo; pădure de mesteceni așezată pe un gruiu (dâmb) cu un podeiu (poeniță în vârf) plantată cu brași foarte frumoși. Școlarii s'au produs cu cântări naționale și cu jocuri de călușerie, bătuta și hora de copii (24 la număr) costumați în uniformă națională foarte frumoasă. Conducerea cântărilor și a jocurilor — de învățătorii I. Străvoiu și Pana. Petrecerea a înveselit atât pe participatorii din loc cât și pe cei din prejur. Onoare conducătorilor maialului!

Tot ieri au arangiat un maial societatea sodalilor români meseriași din Brașov în stejarul Brașovului, timpul a fost favorabil, public mult, petrecerea vială.

* (Contraste). Asimilarea unei naționalități în alta și foloasele împreunate cu această asimilare în timpurile noastre a devenit cestiune de viață.

Popoarele mai cu minte au ajuns la convingerea că asimilarea și-a ajuns culmea în schimbarea numelor.

Jidani tot jidani. Ei au apucat partea practică a lucrului, și își schimbă numele, ca cu atâta mai vârtos se și poată păstra nărvul.

Înțelepții dela noi au deschis porțile înaintea jidanismului și au făcut toate posibilitățile, ca jidani să-și maghiarizeze mai cu înlesnire numele.

Românii de dincolo și-au păstrat intact caracterul lor românesc. În prostia lor ei s'au spăriat de jidani cu numele romanisate și după cum cetim în diarele de dincolo — se vor lua măsuri ca să îngreuneze asimilarea provenită din schimbarea numelor.

Curioși oameni mai sunt românii. Și ei cu atâta sunt mai curioși cu cât nu vîd nici o palmă de loc dela ei. Dacă ar fi ei cuminte ca lumea de pre la noi, nu s'ar lăpêda cu mâni și pic.oarea de fericirea ce li se pregătesce prin romanisarea numelor evreiesci.

Altecum stăm nci. Preste câți va ani toți jidani dela noi sunt unguri cu furduș. Și preste vre o dece ani aceștia vor cita mai cu foc pre fericitul Berzsenyi: „Csak sast nemzenek a sasok, s nem szül gyáva nyulat Nubia parducza.“

* (Joc). Ni sa trimis spre publicare următoarea invitare la petrecerea cu joc arangiată de „reuniunea sodalilor români“ din Sibiu și care va avea loc în gradina „Hermann“ Duminecă seara în 20. Maiu (1 Iunie) 1884.

Începutul la 9 oare seara.

Sibiu în 13/25 Maiu 1884.

Comitetul reuniunii.

Intrarea pentru jucători 1 fl. bilete pentru familie 1 fl. v. a. — Damele și garde de damele sunt scutite de tacsă intrării.

Bilete se pot căpăta Joi în 17/29 Maiu, Vineri în 18/30 Maiu și Sâmbătă 19/31 Maiu până la 12 oare în bolta tip. archidieceșane, strada Măcelarilor Nr. 37 și seara la cassa.

* (Serbarea seculară a bisericeii St. Barbara în Viena. Parochia greco-catholică dela St. Barbara în Viena și-a serbat Dumineca trecută iubileul de 100 de ani dela întemeierea ei. Înăuntru mica biserică era iluminată splendid și păreții ei împodobiți cu fel de fel de cununi. Greco-catolicii din Viena s'adunase înainte de 10 oare când avea să se înceapă celebrarea, și stau îndesuiți în chorele din mijloc; publicul strein așa era de numeros, încât nu putea încăpea în frumoasa bisericuță.

Aproape de altar pe nește foteluri rezervate ocupaseră loc: Ministrul Dr. baron de Ziemial chovschi, șeful de secțiune Victor cavalier de Pozzi alături cu ministrul de culte baron Conrad, canonicul Bielețchi, rectorul seminariului general

greco-catholic, Borynschi din Lemberg, cu colegiul profesorilor și alți diferiți dignitari. Profesorul Michail nobil de Tacaciu a primit pe oaspeți la poarta bisericeii și i-au condus la locurile rezervate. La 9^{3/4} oare veni Episcopul pontificant Stupnițchi din Prtemysl împreună cu conpontificantul episcop titular Silvestru Sembratovici și cu preotul asistent Dr. Iulian Pelet, în pompoasele ornate bisericesci.

Imediat după aceea sosi la poarta bisericeii arhiepiscopul primate din Viena, celestinul Dr. Iosif Ganglbauer.

Înalții prelați, cari erau de față salutându-l, îl conduseră la fotelul din dreapta înaintea altariului, unde celebra serviciul divin episcopul Stupnițchi. Serviciul divin ținu peste două oare. După ameași la 5 oare episcopul titular Dr. Silvestru Sembratovici a dat în onoarea serbării seculare în sala seminariului greco-catholic un banchet, la care participară cei ce au asistat înainte de prânz la serviciul divin și nunciul papal arhiepiscopul Vannu-telli.

Loterie.

Mercuri în 28 Maiu 1884.

Sibiu: 89 73 52 27 18

Bursa de Viena și Pesta.

Din 27 Maiu n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.80	122.60
Renta de aur ung. de 4%	92.10	91.15
Renta ung. de hârtie	88.80	88.55
Renta de aur austriacă	102.05	102.—
Datorie de credit austr.	79.85	100.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96.60	96.50
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	119.—	119.—
Datorie de stat austriacă în argint	81.35	81.20
Împrumutul drumurilor de fer ung.	142.50	142.50
Sorși ungurești cu premii	116.25	116.25
Sorși de regularea Tisei	114.80	114.50
Datorie de stat austriacă în hârtie	80.55	80.45
Galbin	5.74	5.73
Napoleon	9.69	9.68
London (pe polița de trei luni)	122.25	122.30

O daică se caută pentru o familie bună în Sibiu. Adresa se poate afla la Administrațiunea „Telegrafului roman“, strada măcelarilor Nr. 47. [642] 1—2

Nr. 221.

(740) 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de capelan, lângă neputinciosul paroch gr. or. Iosif Gavrea dela Bendorf se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt:

Jumătate din toate venitele parochiei de cl. a III-a, care compute la oaltă dau un venit aproape de 200 fl. v. a.

Concurenții au a-și așterne suplicele lor instruite conform statutului organic și regulamentului pentru parochii din anul 1878, scrisului oficiu protopresbiteral până la termenul susindicat.

Comitetul parochial gr. or. din Bendorf în conțelegere cu oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Agnizei.

Nocrich în 15 Maiu 1884.

Grigorie Maier,
adm. ppresbit.

Nr. 143

[739] 1—3

CONCURS.

Conform ordinațiunei Consistoriului archidieceșane dto 20 Martie a. c. Nr. 1120 B. se escrie concurs pentru îndeplinirea postului de paroch devenit vacant prin demisiunea parochului Veniamin Popoviciu jun. în parochia de classa III Chichișcu filia ei Bastelec, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în foaie archidieceșane „Telegraful Român.“

Emolumentele sunt:

1. Casă parochială cu grădină de legumi de 973°□

2. Porțiune canonică, ce e a se cumpăra cu 500 fl. v. a.

3. Dela 41. familii câte una ferdă de grâu, alta de oves și câte 30

cr. simbria lemnelor și câte 20 cr. la botezul Domnului.

4. Dela 40 familii câte una ferdă veche cucuruz sfêrmit, 15 cr. pentru lemne și 20 cr. la botezul Domnului.

5. Venitele stolari regulate în sinodul parochial ținut în 10 Aprilie an. curent.

Toate aceste emolumente dau un venit anual de 229 fl. v. a.

Dela doritorii de a ocupa acest post, se cere să cunoasca bine și limba maghiară și au de a-și așterne suplicele lor de concurs instruite în sensul statutului organic, și a regulamentului congresual din 1879 pentru parochii, la subsemnatul oficiu protopresbiteral în termenul ficsat.

Brașov în 15 Maiu 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial

Ioan Petric,
protopresb.

ad Nr 124 1884

[738] 1—3

CONCURS.

Venind în vacanță 10 din ajutoarele acordate la învățacei de meserii în anii trecuți, se escrie prin aceasta de nou concurs la 10 stipendii de câte 25 fl. pe an, menite pentru tinerii români, cari voesc a învăța vre o meserie, dar mai cu samă: rotăria, lemnăria (bărdășia), făurăria, măsăria, (têmplăria), cismăria, pălăria, curelăria, șelăria, mașineria agricolă.

Cererile au a se înainta comitetului „Asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ în Sibiu până la 20 Iunie st. n. 1884. — Cererile intrate mai târziu nu sê vor considera.

La cerere sê se accludă:

1. Atestat de botez, din care sê se vadă, că concurentul este de naștere român și că are cel puțin vârsta de 14 ani.

2. Atestat scolaric, din care sê se vadă, că concurentul are cel puțin

cunoscințele, ce se predau în scoalele primare din Austro-Ungaria și sê cunoască și o altă limbă tolosită în țeară, precum maghiara sau germana.

3. Revers dela părinți sau tutori, prin care acestia se obligă, că vor lăsa pre fii sau pupili lor se învețe meseria, la care se aplică, până când vor eși sodali cu atestat în regulă.

4. Contractul, în original sau în copie vidimată, ce părintele sau tutorul concurentului a încheiat cu măiestrul, la care învățacelul este primit spre a învăța meseria.

Având învățaceii purtare bună în toate privințele, stipendiul conferit li se lasă în folosire până la terminarea învățătorei ficsată în contract.

Din ședința comitetului asociațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută la Sibiu în 18 Maiu st. n. 1884.

Iacob Bologna, Dr. D. P. Barcianu,
v.-pres, secretar.

Nr. 174.

[735] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei vacante de classa III. Bertin, protopresbiteratul gr. or. al Zarandului, se escrie în urma ordinațiunei Venerabilului consistoriu archidieceșan dto 13 Martie a. c. Nr. 1019 B. concurs nou, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român.“

Venitele sigure împreunate cu acest post parochial sunt 325 fl. v. a. la an, cari cu timp se mai pot urca.

Doritorii de a compete la această parochie vor avea a și așterne petițiunile lor instruite în sensul statutului organic și al regulamentului congresual pentru parochii, la scrisul, până la termenul sus indicat.

Brad în 6 Maiu 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Georgiu Părău,
adm. ppresb.

Nr. 176.

[741] 1—3

Concurs.

Ne reflectând nimenea la concursul publicat în „Telegraful Român“ Nr. 110, 111, și 112 din 1883 pentru ocuparea postului de paroch în comuna Broșteni, protopresbiteratul Mercurei, prin aceasta se prolongeșce acel concurs până la termenul de 30 zile dela prima publicare a acestuia.

Emolumentele sunt tot cele enunțate în concursul publicat în Nrii. suscitați ai „Teleg. Român.“

Se mai înseamnă că de present nu se află casă parochială, dar poporul s'a obligat a o edifica după ocuparea parochiei.

Concurenții sunt avisați a și adresa cererile lor, instruite în conformitate cu legile esistente, până la termenul susindicat oficiului ppresbiteral al tractului Mercurei.

Mercurea la 15 Maiu 1884.

Oficiul protopresbiteral al tractului Mercurei.

Ioan Droc,
protopresb.

MORBURI SECRETE

le vindec pe baza experiențelor celor mai noue științifice, chiar și în casurile cele mai desparate, fără de conturbare în ocupațiune. Deasemenea și urmările cele mai rele ale păcatelor secrete din tinerete (onania), destrucțiunea nervilor și impotența. Discrețiune cât se poate de mare. Ne rogăm pentru raport detaiat despre morb. [645] 26

Dr. Bella,

membru la societăți științifice etc.

6, Place de la Nation 6. — PARIS